

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 423

гр. София , 03.08.2021 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-22 в закрито заседание на трети август, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Нели Алексиева

като разгледа докладваното от Нели Алексиева Търговско дело № 20211100901402 по описа за 2021 година

Делото е образувано на 15.07.2021 г. по искова молба с вх. номер № 8868/15.07.2021 г. на Д.К.. Д., предявена срещу „Т.-Х.“ ЕАД и Министерство на отбраната. С исковата молба се иска да се признае за установено между страните нищожността на решенията на Министъра на отбраната, взети в качеството му на упражняващ правомощията на едноличния собственик на капитала на „Т.-Х.“ ЕАД, обективирани в протоколно решение за отмяна на крайното красиране в конкурса /съгласно изложените в исковата молба твърдения това е протоколно решение № РД-36-37 от 05.07.2021 г./; протокол № РД-36-38/08.07.2021 г. за освобождаването на ищцата като член на съвета на директорите, както и протокол № РД-36-40 от 14.07.2021 г., с което е потвърдено предходното решение, поради противоречието им с императивни разпоредби на закона. Иска, ако междувременно бъде постановено вписване в Търговския регистър на промените в състава на съвета на директорите на дружеството, съгласно тези решения, на основание чл. 29, ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ да бъде установено несъществуването на вписаното обстоятелство, поради нищожността на решенията на едноличния собственик на капитала.

След служебна справка, съдът констатира, че по искова молба на Д.К.. Д. срещу същите ответници има образувано по-рано дело. Във връзка с тази констатация, е изискан слежebно препис от искова молби с вх. № 8332/13.07.2021 г., във връзка с която е образувано т.д. № 1369/2021 г. След постъпване по делото на изготвения служебен препис от тези искова молба, се установи, че със същата е заявено частично идентично искане на това, във връзка с което е образувано настоящето производство. По предходно образуваното т. д. 1369/2021 г. също се иска установяване на нищожността на решенията на Министъра на отбраната, взети в качеството му на упражняващ правомощията на едноличния собственик на капитала на „Т.-Х.“ ЕАД, обективирани в протоколно решение за отмяна на крайното красиране в конкурса № РД-36-37 от 05.07.2021 г. и протокол № РД-36-38/08.07.2021 г., поради противоречие с императивни разпоредби на закона. Единствената разлика е, че в настоящата искова молба се иска прогласяване нищожността и на последващо решение на едноличния собственик на капитала на „Т.-Х.“ ЕАД, обективирано в протоколно решение № РД-36-40 от 14.07.2021 г., с което е потвърдено предходното решение.

От справка в деловодната система се установи, че производството по горепосоченото т.д. № 1369/2021 г. към момента е висящо.

Предвид изложеното, съдът приема, че е налице хипотезата на чл. 126, ал. 1 ГПК и настоящето дело, което се явява по-късно образувано, следва да бъде прекратено служебно от съда по отношение на идентично заявените искания, а именно: да се признае за установено между страните нищожността на решенията на Министъра на отбраната, взети в качеството му на упражняващ правомощията на едноличния собственик на капитала на „Т.-Х.“ ЕАД, обективирани в протоколно решение за отмяна на крайното красиране в конкурса № РД-36-37 от 05.07.2021 г. и протокол № РД-36-38/08.07.2021 г., поради противоречие с императивни разпоредби на закона.

По отношение на искането да се признае за установено между страните нищожността на решенията на Министъра на отбраната, взети в качеството му на упражняващ правомощията на едноличния собственик на капитала на „Т.-Х.“ ЕАД, обективирани в протоколно решение № РД-36-40 от 14.07.2021 г., с което е потвърдено предходното решение, поради противоречието им с императивни разпоредби на закона и искането, ако междувременно бъде постановено вписване в Търговския регистър на промените в състава на съвета на директорите на дружеството, съгласно тези решения, на основание чл. 29, ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ да бъде установено несъществуването на вписаното обстоятелство, поради нищожността на решенията на едноличния собственик на капитала, Съдът намира, че тези искове са недопустими. Съображенията за този извод на съдията-докладчик са следните:

Оспореният в настоящето производство протокол касае вземането на решения за промяна в персоналния състав на управителния орган на дружеството, вкл. и освобождаване от длъжност на членове на съвета на директорите и преди изтичане на мандата, за който са избрани. Тези решения са от компетентността на ОС на акционерното дружество – арг. от чл. 221, т. 4 вр. чл. 233, ал. 4 от ТЗ, а когато се касае за еднолично акционерно дружество, решенията от компетентността на общото събрание се вземат от едноличния собственик на капитала, съгласно чл. 219, ал. 2 от ТЗ. За решенията на едноличния собственик на капитала се съставя протокол в писмена форма /чл. 232а ТЗ/. Именно характер на такова решение има протокол № РД-36-40 от 14.07.2021 г. на Министъра на отбраната, с което решение се потвърждава освобождаването на членовете на съвета на директорите на „Т.-Х.“ ЕАД /между които и ищцата/ и се избират нови членове на Съвета на директорите до провеждане на конкурс за избор на нови членове на Съвета на директорите по чл. 21, ал. 1 от Закона за публичните предприятия. Ищцата, в качеството ѝ на освободен член на съвета на директорите на ответното дружество, няма правен интерес от предявяване на заявения иск за прогласяване нищожността на решенията на едноличния собственик на капитала, обективирани в протоколно решение № РД-36-40 от 14.07.2021 г. Правният интерес от предявяване на установителен иск е налице, ако същият е заявен от лице, чието правно положение се засяга и зависи от атакуваното решение. В случая последиците от тези решения се отразяват пряко единствено в правната сфера на дружеството, като вземането на такива решения е в изключителната компетентност на собственика на капитала на дружеството и формираната от него воля да вземе такива

решения не може да бъде повлияна от поведението на освободения член на съвета на директорите, спрямо когото това решение е произвело ефект от момента на неговото вземане. Ищцата може да иска от съда защита на свои права, произтичащи от прекратения с решението на едноличния собственик на капитала договор за управление с дружеството /при изложените от Д. твърдения, че този договор е прекратен в нарушение на императивни норми на закона/, но такъв иск за защита на имуществените ѝ права, произтичащи от възникналото въз основа на договора за управление мандатно правоотношение, не е предявен.

Следва да се отбележи още, че от съдържанието на исковата молба не може да се обоснове извод, че са предявени искове за нищожност на решенията на едноличния собственик на капитала, обективирани в протокол № РД-36-40 от 14.07.2021 г. Дадената от страната правна квалификация не обвързва съда, а последният има задължението сам да даде такава, съобразявайки изложените обстоятелства и отправено към него искане. В случая се твърди, че решенията са нищожни /без да се излагат конкретни твърдения за наличието на основания за нищожност, съответни на разясненията, дадени с Тълкувателно решение № 1 от 06.12.2002 г. на ОСГК на ВКС, по т. д. № 1/2002 г., кои основания водят до нищожност на решението на ОС/. Изложените от Д. твърдения в исковата молба за вземане на решенията в нарушение на императивни разпоредби на закона не са основание да се приеме, че с нея се предявяват искове за нищожност на решенията на едноличния собственик на капитала на „Т.-Х.“ ЕАД. Съгласно т. 1 на тълкувателно решение № 1/2002 г. на ОСГК на ВКС, квалифицирането на решенията на ОС на търговското дружество като нищожни е допустимо само по критериите на Търговския закон /ТЗ изрично квалифицира като нищожни само решенията на ОС, посочени в чл. 75, ал. 2 вр. ал. 1 от ТЗ и като недействителни решенията по чл. 197, ал. 3, предл. 2 ТЗ и чл. 216 от ТЗ/. Погрешно е разбирането, че решенията на ОС, които противоречат на учредителния акт или на повелителни разпоредби на ТЗ са нищожни. Решенията на ОС на дружеството нямат характер на сделка по смисъла на ЗЗД, съответно спрямо тях са неприложими установените в ЗЗД хипотези за нищожност на сделките. Решенията на ОС са задължителни единствено за членовете на дружеството, включително и за тези членове, които са участвали при тяхното приемане, но изрично са изразили несъгласие, както и тези членове на дружеството, които не са участвали в ОС, на което е прието дадено решение. То е резултат от волята на мнозинството на членовете, за разлика от сделките по ЗЗД, при които има изискване за съвпадащи си волеизявления. Съгласно Тълкувателното решение нищожно е липсващото /невзето/ решение на ОС, което, обаче, е отразено като съществуващо в протокола на ОС или решението на ОС, което е взето извън пределите на неговата компетентност, определена от закона и учредителния акт. В случая Д. по същество не излага никакви фактически твърдения за нищожността на атакуваните решения на едноличния собственик на капитала. В горесцитираното тълкувателно решение на ВКС изрично се посочва, че вземането на решенията в нарушение на повелителните разпоредби на закона или устава не обуславя нищожност на приетите решения, а се отразява върху тяхната законосъобразност и пътят на защита е чрез предявяване на иск по чл. 74 от ТЗ /с правото на какъвто иск ищцата Д. не

разполага, тъй като няма качеството на акционер/.

Заявеното при условията на евентуалност искане по чл. 29 от ЗТРРЮЛНЦ също не може да се приеме като основание за допустимост на настоящото производство. Чрез иска по чл. 29, ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ заинтересуваното лице, което не е участвувало в охранително производство, би могло да установи порочността на вписаното с охранителния акт обстоятелство. В случая не се атакува като порочно извършено по партидата на ответника вписване на обстоятелство, тъй като видно от извършената от съдията-докладчик справка в Търговския регистър по електронното дело на „Т.-Х.“ ЕАД няма вписани обстоятелства по протокол № РД-36-40 от 14.07.2021 г. на Министъра на отбраната. Следователно предявеният иск по чл. 29 от ЗТРРЮЛНЦ за установяване несъществуването на обстоятелства по този протокол се явява недопустим, тъй като липсва конкретно вписване - предмет на този иск, а от направената служебно справка в Търговския регистър по електронното дело на ответника „Т.-Х.“ ЕАД е видно, че такова вписване въобще не е извършвано. Ето защо предявеният иск по чл. 29 от ЗТРРЮЛНЦ се явява недопустим, тъй като няма предмет /както и поради гореизложените доводи за липса на правен интерес у ищцата/, съответно исковата молба в тази част също следва да бъде върната. За пълнота следва да се отбележи още, че пасивно легитимиран ответник по иска с правно основание чл. 29, ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ е само търговското дружество, по чиято партия в Търговския регистър е извършено вписването и в чиято правна сфера пряко се отразяват последиците от предявения иск, т.е. по отношение на което ще бъде приложена последицата по чл. 30 от ЗТРРЮЛНЦ за заличаване на вписването. Затова и посочения в исковата молба ответник Министерство на отбраната не е надлежна страна в производството по предявен иск по чл. 29 от ЗТРРЮЛНЦ.

Мотивиран от горното, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА, на основание чл. 126, ал. 1 ГПК, производството по т. дело № 1402 по описа за 2021 г. на СГС, ТО, VI-22 състав в частта по предявените от Д.К.. Д. срещу „Т.-Х.“ ЕАД и Министерство на отбраната икове да бъде признато за установено между страните нищожността на решенията на Министъра на отбраната, взети в качеството му на упражняващ правомощията на едноличния собственик на капитала на „Т.-Х.“ ЕАД, обективирани в протоколно решение за отмяна на крайното красирание в конкурса № РД-36-37 от 05.07.2021 г. и протокол № РД-36-38/08.07.2021 г., поради противоречие с императивни разпоредби на закона.

ВРЪЩА, на основание чл. 130, изр. 1 от ГПК, исковата молба с вх. № 8868/15.07.2021 г., във връзка с която е образувано т. дело № 1402/2021 г. по описа на СГС, ТО, VI-22 състав в частта по предявения от Д.К.. Д. срещу „Т.-Х.“ ЕАД и Министерство на отбраната иск да бъде признато за установено между страните нищожността на решенията на Министъра на отбраната, взети в качеството му на упражняващ правомощията на едноличния собственик на капитала на „Т.-Х.“ ЕАД, обективирани в протоколно решение № РД-36-40 от 14.07.2021

г., с което е потвърдено предходното решение, поради противоречието им с императивни разпоредби на закона, както и искането, ако междувременно бъде постановено вписване в Търговския регистър на промените в състава на съвета на директорите на дружеството, съгласно тези решения, на основание чл. 29, ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ да бъде установено несъществуването на вписаното обстоятелство, поради нищожността на решенията на едноличния собственик на капитала и **ПРЕКРАТЯВА** образуваното по тези искове съдебно производство.

Определението може да бъде обжалвано от ищцата с частна жалба, пред Софийски апелативен съд, в едноседмичен срок от съобщението.

Съдия при Софийски градски съд: _____